

Økonomiministeriet

1. maj 2024

Samlenotat vedrørende rådsmødet (ECOFIN) 14.05.2024

- 1) Forslag til direktiv om hurtigere og mere sikker lempelse af overskydende kildeskat 2
(FASTER)
KOM(2023)324
Materialet er udarbejdet af Økonomiministeriet og Skatteministeriet

- 2) Forslag om "Moms i den digitale tidsalder" (ViDA) 20
KOM(2022)701, KOM(2022)703, KOM(2022)704
Materialet er udarbejdet af Økonomiministeriet og Skatteministeriet

Dagsordenspunkt 1: Forslag til direktiv om hurtigere og mere sikker lempelse af overskydende kildeskat (FASTER)

KOM(2023)324

1. Resume

ECOFIN vil muligvis 14. maj 2024 opnå enighed om et forslag om hurtigere og mere sikker lempelse af overskydende kildeskat, også kaldet FASTER.

Kommissionens forslag til direktiv om hurtigere og mere sikker lempelse af overskydende kildeskat af 19. juni 2023 har til formål at støtte en velfungerende kapitalmarkedsunion ved at gøre grænseoverskridende investeringer lettere og sikre fair beskatning ved at forebygge skattesvig og -misbrug. Kommissionen ønsker med forslaget at sikre bedre, simple og mere ensartede procedurer for lempelse af overskydende kildeskat ved grænseoverskridende investeringer og samtidig sikre, at EU-landene har de nødvendige redskaber til effektivt at bekæmpe skattesvig og -misbrug.

Direktivet indeholder tre hovedelementer: 1) Digitale hjemstedserklæringer så investorer kun skal indhente én digital attest fra sit hjemland for at dokumentere, hvilket EU-land de er hjemmehørende i. 2) Implementering af et system for hurtig refusion eller et nettoindeholdelsessystem. Ved et system for hurtig refusion skal en anmodning om udbytterefusion indsendes senest 25 dage efter udlodning af udbyttet (i kompromisforslaget senest ved udløbet af den anden måned efter den måned, hvor udbyttet udbetales), og skattemyndigheden har 25 dage efter anmodningen (i kompromisforslaget udvidet til 60 dage efter anmodningsfristen) til at færdigbehandle anmodningen. Et nettoindeholdelsessystem indebærer, at der indeholdes udbytteskat svarende til den korrekte sats i forbindelse med udbetaling af udbyttet. 3) Krav om indberetning af en række detaljerede oplysninger om udbytter fra certificerede finansielle formidlere (primært større banker), dvs. hvem de modtager udbyttet fra, hvem de betaler udbyttet til, og eventuelle oplysninger om aktiviteter, der kan indikere misbrug (fx aktielån), mens EU-lande frit kan vælge, om visse transaktionsdata skal indberettes.

Ved siden af de to præsenterede ordninger (for hhv. hurtig refusion og et nettoindeholdelsessystem) skal medlemslandene fortsat opretholde et almindeligt refusionssystem, som kan håndtere de tilfælde, der ikke håndteres i enten et system for hurtig refusion eller et nettoindeholdelsessystem, fx tilfælde, der er undtaget.

Kommissionens forslag skønnes at have væsentlige statsfinansielle konsekvenser, herunder administrative konsekvenser. Det vurderes, at forslaget vil medføre et mindreprøvenu for det offentlige, som dog ikke kan kvantificeres. Forslaget forventes samlet set at medføre væsentlige administrative konsekvenser

for Skatteforvaltningen som følge af behov for systemtilpasninger og it-udvikling.

Regeringen har arbejdet for ændringer, der kan mindske risiko for svig, og for, at de valgte løsninger bliver effektive og mindst muligt omkostningstunge og it-udviklingskrævende for Danmark. Der er desuden arbejdet for, at der afsættes rimelig tid til implementering af direktivet, herunder at der sikres sammenhæng til en kommende europæisk digital identitetstegnebog (i henhold til Forslag til forordning om en europæisk digital identitet (KOM(2021)281)). Generelt har forslaget i løbet af forhandlingerne bevæget sig i dansk retning.

På den baggrund kan man fra dansk side støtte et kompromis på linje med det seneste kompromisforslag, som vurderes at ligge inden for rammerne af mandatet i Europaudvalget 1. december 2023.

2. Baggrund

I EU kan investorer i en grænseoverskridende sammenhæng være forpligtet til at betale dobbelt skat af indkomst fra værdipapirer, de besidder (dvs. udbytte af aktiebeholdninger og renter på beholdninger af obligationer). Det hænger sammen med, at der dels kan opkræves skatter i værdipapirudstederens land (kildelandet), og dels i investorens bopælsland (bopælslandet) i form af indkomstskat.

For at undgå dette er mange lande blevet enige om at dele beskatningsrettighederne mellem kilde- og bopælslandene ved dobbeltbeskatningsoverenskomster, så ikke-hjemmehørende investorer kan være berettiget til en lavere udbytteskattesats eller en skattefritagelse i kildelandet. Derudover har nogle kildelande indført lavere satser eller fritagelser for bestemte ikke-hjemmehørende skatteydere.

Sådanne nedsættelser af eller fritagelser for udbytteskat kan indrømmes på to måder. Enten anvendes den nedsatte skattesats eller fritagelsen direkte på det tidspunkt, hvor udbyttet eller renterne udbetales (nettoindeholdelse), eller også tilbagebetales den overskydende indeholdte skat på grundlag af en tilbagebetalingsanmodning fra investoren (refusion).

Procedurerne for indgivelse af en anmodning om refusion af udbytteskat indebærer, at modtageren af betalingerne skal bevise, hvilket land vedkommende er hjemmehørende i, ved at anmode skattemyndighederne i sin bopælsstat om en bopælsattest. Desuden skal der indsendes dokumentation for kravet på refusion.

Procedurerne for lempelse af overskydende kildeskat er ofte besværlige for investorerne og kan variere betydeligt mellem EU-landene. Desuden er det konstateret i forbindelse med en række udbytteskandalen, at procedurerne for refusion af udbytteskat er behæftet med en risiko for skattesvig og -misbrug. Dette

kan være til hinder for at nå målene med kapitalmarkedsunionen¹. Forslaget skal imødegå dette ved at give udenlandske investorer nemmere og hurtigere adgang til lempelse af udbytteskat og sikre transparens og kontrolmuligheder gennem krav om indberetning af en række oplysninger.

3. Formål og indhold

Forslaget har to formål: 1) at støtte en velfungerende kapitalmarkedsunion ved at lette grænseoverskridende investeringer og 2) sikre fair beskatning ved at forebygge skattesvig og -misbrug.

¹ Kapitalmarkedsunionen er en samlebetegnelse for tiltag, der har til formål at styrke det finansielle indre marked for alle EU-lande og dermed skabe vækst, arbejdspladser og investeringer, herunder i grøn omstilling.

Tabel 1 Hovedelementer i Kommissionens forslag og kompromisforslag

Forslagsdel	Eksisterende regler	Kommissionens forslag	Kompromisforslag
1. Digitale bopælsattester	EU-landene har hvert sit system, hvor investoren skal indhente sin bopælsattest (for at bevise, hvilket land vedkommende er hjemmehørende i).	Indførelse af fælles digitale bopælsattester, så investorer kun skal hente én digital attest.	Tilføjelse om at EU-landene kan indføre en verifikationsproces vedr. investorens bopæl baseret på den kommende europæiske digitale identitetstegnebog.
2. System til hurtig refusion eller nettoindeholdelse	EU-landene vælger selv systemer for udbytterefusion. I dag behandles alle sager i Danmark gennem det almindelige refusions-system. I Danmark indeholdes en kildeskat på 27 pct. ved udbetaling af udbytte til udenlandske aktionærer. De fleste udenlandske aktionærer har ret til en lavere skattesats (fx 15 pct.) sfa. dobbeltbeskatningsoverenskomster. Disse udenlandske aktionærer kan anmode om refusion og få udbetalt differencen. Fristen for udbetaling er et halvt år, hvorefter beløbet forrentes.	EU-lande, der yder lempelser af overskydende kildeskat på udbytte af offentligt handlede aktier, skal oprette et af følgende systemer: 1. Et system til hurtig refusion eller 2. Et system til nettoindeholdelse. En kombination er også mulig. Ved system for hurtig refusion skal en anmodning om udbytterefusion indsendes senest 25 dage efter udlodning af udbyttet, og skattemyndigheden har 25 dage fra modtagelsen af anmodningen til at færdigbehandle anmodningen. Lempelsesmodellerne kan ikke finde anvendelse, hvis der er foretaget handler to dage før udlodningen.	EU-lande, der yder lempelser af overskydende kildeskat på udbytte af offentligt handlede aktier, skal oprette et af følgende systemer: 1. Et system til hurtig refusion eller 2. Et system til nettoindeholdelse. En kombination er også mulig. Ved system for hurtig refusion <i>forlænges fristen for anmodning om udbytterefusion til udløbet af den anden måned efter den måned, hvor udbyttet udbetales</i> . Skattemyndighederne har 60 dage efter anmodningsfristen til at færdigbehandle anmodningen. Lempelsesmodellerne kan ikke finde anvendelse, hvis der er foretaget handler fem dage før udlodningen. <i>I systemet for hurtig refusion kan sagen overføres til det almindelige refusionssystem ved behov for yderligere kontrol.</i> En række lande med små kapitalmarkeder, som har implementeret nettoindeholdelsessystemer, får lov at beholde disse, såfremt de er sammenlignelige med direktivets.
3. Indberetning om udbytter	EU-landene bestemmer selv, om finansielle institutioner skal indberette oplysninger om udbytte-transaktioner. I Danmark udbeder Skatteforvaltningen sig allerede transaktions-oplysninger i refusions-sager.	Finansielle institutioner forpligtes til at indberette detaljerede oplysninger om den enkelte udbytte-transaktion, modtageren af udbyttet, betaleren af udbyttet og anvendelsen af foranstaltninger til bekæmpelse af misbrug.	Tilføjelse om at EU-landene kan vælge (i tillæg til de oplysninger, der skal indberettes efter Kommissionens forslag), at finansielle institutioner også skal indberette om handler med relevante aktier, som den registrerede ejer har foretaget et år før record date – typisk dagen før udlodningen.

Digitale bopælsattester

Det foreslås at indføre fælles digitale bopælsattester, så bl.a. investorer kun skal indhente én digital attest fra deres hjemland. Den digitale bopælsattest skal dokumentere, hvilket EU-land investoren er hjemmehørende i, hvilket har betydning for den sats, som udbyttet beskattes med i det udloddende selskabs hjemland. Formålet med digitale bopælsattester er at sikre mere effektiv administration af udbytteskat ved grænseoverskridende investeringer inden for EU. De digitale bopælsattester kan anvendes ifm. refusion af overskydende udbytteskat såvel som nettoindeholdelse af kildeskat med den korrekte sats allerede ved udbetalingen.

Der er i kompromisforslaget indsat en passus om, at hvis de juridiske og tekniske krav i EU er opfyldt, kan EU-landene indføre en verifikationsproces vedr.

investors bopæl baseret på den kommende europæiske digitale identitetstegnebog.

Hurtig refusion og nettoindeholdelse af kildeskat på udbytter

Kommissionens forslag forpligter alle de EU-lande, der yder lempelse af overskydende kildeskat på udbytte af offentligt handlede aktier, til at oprette enten 1) et system til hurtig refusion af for meget indeholdt skat på udbytter eller 2) et system til nettoindeholdelse af udbytteskat ved kilden. Det er også muligt at implementere en kombination af lempelsesmodellerne. Det vil således være muligt at implementere et nettoindeholdelsessystem, hvor de særligt risikofyldte sager (typisk hvor skattesatsen er under 15 pct.) undtages fra nettoindeholdelse og behandles i et system for hurtig refusion.

I Kommissionens forslag indebærer et system for hurtig refusion, at en udenlandsk investor skal indsende en anmodning om udbytterefusion senest 25 dage efter udlodningen af udbyttet, og skattemyndigheden har herefter 25 dage til at færdigbehandle anmodningen. En senere udbetaling vil skulle forrentes med en sats svarende til den rente, som EU-landene yder til skatteydere ved sen tilbagebetaling af indkomstskat. Et nettoindeholdelsessystem indebærer, at der kan indeholdes udbytteskat med den korrekte skattesats allerede i forbindelse med udbetaling af udbyttet til udenlandske aktionærer.

De EU-lande, der yder lempelse af overskydende kildeskat på renter på offentligt handlede obligationer, kan vælge at indføre lignende ordninger for lempelse af kildeskat på disse renter. EU-landene kan både ifm. hurtig refusion og nettoindeholdelse vælge at undtage de situationer, hvor investoren er berettiget til fuld skattefritagelse (dvs. en skattesats på 0 pct.), fra hurtig refusion eller nettoindeholdelse. Dette kan være særligt hensigtsmæssigt, da disse situationer generelt er mere sårbare over for misbrug.

Ordnningen for hurtig refusion eller nettoindeholdelse af skat på udbytter er obligatorisk for større finansielle formidlere (fx banker), men er frivillig for mindre finansielle formidlere, *jf. nedenstående afsnit om registrering*. De finansielle formidlere, som deltager i ordningen, vil skulle anmode om hurtig refusion/nettoindeholdelse på vegne af deres kunder, dokumentere deres kunders berettigelse til refusion/nettoindeholdelse samt indberette information om udbyttet. Finansielle formidlere omfatter banker, værdipapircentraler og lignende, som formidler betalinger af udbytter mellem det udloddende selskab og den endelige modtager af udbyttet (investoren). Pensionskasser anses fx ikke som finansielle formidlere, da pensionskasserne selv er investorer.

Ved siden af de to præsenterede ordninger skal EU-landene fortsat opretholde et almindeligt refusionssystem, som kan håndtere de tilfælde, der er undtaget fra de to systemer. Det kan fx være tilfælde, hvor aktionæren har ret til fuld refusion (skattesats på 0 pct.), eller hvor investorens bank har valgt at stå uden for systemet til hurtig refusion eller nettoindeholdelse, *jf. nedenstående afsnit om registrering*.

Forhandlingerne har medført en række ændringer i forhold til Kommissionens oprindelige forslag.

For nettoindeholdelsesmodellen indebærer kompromisforslaget, at en række medlemslande med små kapitalmarkeder, som allerede har implementeret nettoindeholdelsessystemer, vil kunne bibeholde disse, såfremt systemet er sammenligneligt med direktivets nettoindeholdelsesmodel og stilles til rådighed for samme kreds af investorer, som vil kunne få lempelse efter direktivet.

For hurtig refusion indebærer kompromisforslaget, at fristen for anmodning om hurtig refusion er ændret til udløbet af den anden måned efter den måned, hvori udbetalingen af udbyttet er sket (ændret fra 25 dage efter udlodning af udbyttet), og fristen for skattemyndighedernes udbetaling af refusionen er udvidet til 60 dage (fra 25 dage) fra udløbet af fristen for anmodning om hurtig refusion. Hvis fristen for udbetaling af refusion overskrides, skal beløbet forrentes, hvilket også sker i dag ved for sen refusion af indeholdt udbytteskat.

En anmodning om hurtig refusion vil bl.a. kunne afvises i de situationer, hvor skattemyndighederne på baggrund af en risikovurdering vurderer, at der er behov for yderligere kontrol forud for en tilbagebetaling. Herefter kan sagen behandles i det almindelige refusionssystem dog således, at der sker forrentning, hvis 60-dages fristen overskrides, og anmodningen imødekommes.

Anti-misbrugsregler

I Kommissionens oprindelige forslag var man afskåret fra direktivets lempelsesmodeller, hvis der var foretaget handler to dage før udlodningen (ex-dividend date).

Efter kompromisforslaget er man nu afskåret fra direktivets lempelsesmodeller, hvis der er foretaget handler fem dage før udlodningen. Denne ændring vurderes at ville medvirke til at begrænse mulighederne for svig.

Såvel efter Kommissionens oprindelige forslag som kompromisforslaget vil man ikke kunne opnå lempelse efter direktivet, hvis de pågældende aktier indgår i finansielle arrangementer (fx aktielån) før ex-dividend date, hvilket er den dag, hvorfra aktierne typisk sælges uden ret til det udbytte som udloddes (typiske dagen efter generalforsamlingens vedtagelse af udlodningen).

Indberetning om udbytter

Alle de finansielle institutter, der (obligatorisk eller frivilligt) er en del af ordningen for hurtig refusion eller nettoindeholdelse (dvs. er certificerede finansielle formidlere, jf. også afsnit om *Registrering*), skal indberette en række detaljerede oplysninger om udbyttet. Indberetningen omfatter bl.a., hvem de modtager udbyttet fra, hvem de udbetaler udbyttet til samt eventuelle oplysninger om aktiviteter, der kan indikere misbrug (fx aktielån). EU-landene kan efter kompromisforslaget vælge, at der tillige skal indberettes oplysninger om eventuelle handler med de relevante aktier, den registrerede ejer har foretaget i et år forud for den såkaldte "record date" (typisk dagen før udbetaling af udbyttet) og

indtil 45 dage efter record date. Formålet med det er at give skattemyndighederne bedre forudsætninger for at opdage svig med finansielle arrangementer. Det bemærkes, at Skatteforvaltningen allerede udbeder sig transaktionsoplysninger i refusionssager i dag.

Indberetningen skal sikre, at skattemyndighederne får bedre mulighed for at opdage eventuel svig ved at få adgang til alle de oplysninger, der er nødvendige for at rekonstruere den kæde, som betalingerne er gået igennem fra det udlodende selskab til investoren. Indberetningsfristen er efter Kommissionens forslag 25 dage efter record date. Fristen er efter kompromisforslaget ændret til udløbet af anden måned efter den måned, hvori udbetalingen af udbyttet sker.

Indberetningspligten gælder for alle udbytter, der skal beskattes i det pågældende kildeland, og som passerer gennem den pågældende certificerede formidler, og oplysningerne vil således også kunne anvendes til kontrol i det almindelige refusionssystem foruden de sager, der omfattes af hurtig refusion eller nettoindeholdelse.

Efter Kommissionens forslag skal de certificerede finansielle formidlere indberette direkte til kildelandets skattemyndigheder (direkte indberetning).

Efter kompromisforslaget har EU-landene, som alternativ til denne indberetningsmetode, mulighed for at vælge, at oplysningerne skal sendes mellem de finansielle formidlere op gennem den betalingskæde, udbyttet er passeret gennem, til den finansielle formidler, der har foretaget indeholdelsen af udbytteskatten, eller en anden finansiell formidler i betalingskæden, som samler oplysningerne og indberetter dem til skattemyndighederne i kildelandet (indirekte indberetning). Ved indirekte indberetning lægges opgaven med at samle og indberette oplysninger om betalingskæden således på en finansiell formidler, mens denne opgave ved direkte indberetning lægges på skattemyndighederne. Om indberetningen er direkte eller indirekte vil evt. kunne have betydning for datakvaliteten.

Registrering

For at kunne drage fordel af nettoindeholdelse og hurtig refusion af udbytteskat skal investorerne kunne benytte sig af finansielle formidlere, der er certificeret til at levere tjenesteydelser på området. Der findes to grupper af formidlere, som kan registreres som certificerede finansielle formidlere og dermed få adgang til procedurerne i forslaget.

Registrering vil være obligatorisk for store institutter² og værdipapircentraler, der foretager indeholdelse af kildeskat på vegne af udstederen af aktierne³. Store institutter mv. er bl.a. dem, som er blandt de tre største målt på værdien af deres

² Defineret i forordning (EU) 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber.

³ Omfattet af anvendelsesområdet for forordning (EU) nr. 909/2014 om forbedring af værdipapirafviklingen i Den Europæiske Union og om værdipapircentraler, der leverer kildeskatteagentydelser.

Økonomiministeriet

aktiver i det EU-land, hvor de er etableret. Disse skal lade sig registrere i de EU-lande, hvor de værdipapirudstedere, som deres kunder har investeret i, er beliggende.

Registrering vil være frivillig for alle andre enheder (herunder enheder, der er etableret i et tredjeland). Dvs. enhver, som fungerer som finansiel formidler og opfylder specifikke krav, kan efter eget ønske registrere sig i et eller flere af de nationale registre, der er oprettet i overensstemmelse med direktivet.

Efter Kommissionens forslag skal hvert enkelt EU-land oprette et nationalt register over certificerede finansielle formidlere, der registreres i landet.

Efter kompromisforslaget skal Kommissionen oprette en europæisk portal for registrerede finansielle formidlere. Finansielle formidlere, der ønsker at registrere sig, vil således ikke (som med Kommissionens forslag) skulle kontakte alle de EU-lande, de ønsker at registrere sig i, direkte, men kan sende en samlet anmodning om registrering via portalen. Det vil herefter være op til de enkelte EU-lande at afgøre, om anmodningen om registrering kan imødekommes i det pågældende land. Hvis anmodningen imødekommes, skal registreringen gøres offentligt tilgængeligt på den europæiske portal. Senere sletninger fra registrering foretaget af de enkelte EU-lande vil ligeledes skulle afspejles på portalen.

Due diligence

Certificerede (dvs. registrerede) finansielle formidlere skal indhente en erklæring fra den registrerede ejer af udbyttet. Ejeren skal skrive under på, at vedkommende er den retmæssige ejer af udbyttet (eller renterne) som defineret i kildelandets nationale lovgivning, og ikke er involveret i et finansielt arrangement knyttet til den pågældende aktie, som ikke er blevet afviklet eller ikke er udløbet eller på anden måde afsluttet. Et sådant finansielt arrangement kan fx være et aktielån. Tvivl om ejerskab på bestemte tidspunkter udnyttes til at svindle skattemyndigheder. Forslaget har bl.a. til hensigt at bekæmpe svindel af denne art ved at sikre transparens om ejerskab og brug af finansielle arrangementer som fx aktielån.

Den certificerede finansielle formidler skal kontrollere den registrerede ejers digitale bopælsattest eller bevis for skattemæssigt hjemsted i et tredjeland, herunder ift. oplysninger indhentet efter antihvidvaskreglerne. Den certificerede finansielle formidler skal derudover kontrollere den skattesats, en registreret ejer har ret til. I Kommissionens forslag skal det ved en udbyttebetaling på 1.000 euro eller mere derudover kontrolleres, om der foreligger et finansielt arrangement (fx et aktielån), der ikke er blevet afviklet eller ikke er udløbet eller på anden måde afsluttet, på grundlag af de oplysninger, som den certificerede finansielle formidler er i besiddelse af. Beløbsgrænsen på 1.000 euro er udgået af kompromisforslaget, så det kontrolleres, om der foreligger et finansielt arrangement, uanset beløbstørrelse. Herudover skal de certificerede finansielle formidlere efter kompromisforslaget verificere, om der er foretaget handler fem dage før udlodningen.

Endelig er der i kompromisforslaget udformet særlige regler for de tilfælde, hvor den registrerede ejer er forskellig fra den, der er berettiget til lempelse. Det kan fx være i tilfælde, hvor den registrerede ejer er en skattemæssig transparent enhed, og hvor det er deltagerne heri, der er berettiget til evt. lempelse. Sådanne investeringer gennem transparente enheder er hyppigt forekommende og kan involvere store beløb. Med kompromisforslaget sikres, at sådanne investeringer dækkes af direktivet og dermed et bredere anvendelsesområde for direktivet.

Ansvar ved fejl

EU-landene skal efter Kommissionens forslag indføre regler om, at en certificeret finansiel formidler gøres ansvarlig for mistede skatteindtægter, hvis denne forsætligt eller uagtsomt undlader at opfylde sine forpligtelser efter direktivets bestemmelser om indberetning, hurtig refusion, nettoindeholdelse eller due diligence.

Efter kompromisforslaget vil EU-landene skulle indføre regler om, at en certificeret finansiel formidler kan gøres ansvarlig for mistede skatteindtægter, hvis denne helt eller delvist undlader at opfylde sine forpligtelser efter direktivets bestemmelser om indberetning, hurtig refusion, nettoindeholdelse eller due diligence. Der stilles således ikke længere krav om forsæt eller uagtsomhed.

Sanktioner

EU-landene skal indføre sanktioner for overtrædelse af indberetningsreglerne. Disse sanktioner skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.

Gennemførelsesfrist

Det seneste kompromisforslag indebærer, at FASTER skal være gennemført i EU-landene senest den 31. december 2029 (før 2026), og reglerne skal gælde fra den 1. januar 2030 (før 2027).

4. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet skal høres i overensstemmelse med TEUF artikel 113 og 115.

Europa-Parlamentet vedtog 28. februar 2024 ECON-udvalgets resolution om forslaget. Resolutionen udtrykker overordnet støtte til forslaget og Kommissionens intention om at introducere et fælles EU-system for lempelse af kildeskat, mindske byrder og barrierer for investeringer og understøtte kapitalmarkedsunionen samt forbedre betingelserne for at mindske risici for skattesvig og -misbrug.

Europa-Parlamentets resolution bemærker, at det bør undersøges, om der kan sikres yderligere forenklinger for investorer, herunder om procedurerne kan lyses yderligere for mindre investorer, en analyse af de servicegebyrer, de finansielle formidlere vil opkræve, samt en undersøgelse af, om der kan gennemføres et universelt nettoindeholdelsessystem i alle EU-lande. Derudover efterspørges

bedre beskyttelse af skatteyderes persondata og afklaring af sammenhængen mellem FASTER og Kommissionens forslag om et direktiv til bekæmpelse af misbrug af postkasseselskaber til skatteformål (Unshell).

5. Nærhedsprincippet

Kommissionen vurderer, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet i artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU). Problemets grænseoverskridende karakter kræver et fælles initiativ i hele det indre marked.

Årsagen til problemet er i følge Kommissionen hovedsagelig, at der blandt de medlemsstater, der opkræver kildeskat af udbytte- eller rentebetalinger, anvendes forskellige ordninger for at give mulighed for lempelse af overskydende skat i grænseoverskridende situationer.

Det er Kommissionens opfattelse, at opretholdelsen af en stadig mere fragmenteret ramme for kildeskatteprocedurer i EU medfører høje efterlevelselsesomkostninger for de involverede investorer og finansielle formidlere. Spørgsmålets grænseoverskridende karakter kræver en indsats på EU-plan for at forenkle de administrative procedurer og reducere overholdelsesomkostningerne. I mangel af et sådant initiativ forhindrer de fragmenterede nationale kildeskatteprocedurer, at lempelsesprocedurerne for grænseoverskridende transaktioner kan fungere effektivt. Dermed er der tale om en hindring for det indre markeds rette virkemåde. Der er derfor behov for en EU-indsats for at skabe lige vilkår for nationale og udenlandske investorer og for både hjemmehørende og ikkehjemmehørende formidlere.

Det er ligeledes regeringens opfattelse, at nærhedsprincippet er overholdt.

Som reglerne er i dag, så skal såvel finansielle formidlere som investorer forholde sig til op til 27 forskellige regelsæt på udbytteområdet. Ved at etablere et fælles regelsæt på tværs af EU sikres såvel finansielle formidlere som investorer lettere adgang til grænseoverskridende investering, hvilket vil bidrage positivt til etableringen af kapitalmarkedsunionen.

Med Kommissionens forslag etableres en ambitiøs tilgang til administration af en hurtig refusion og/eller nettoindeholdelse, herunder med en tilknyttet indberetningsordning. Via denne indberetningsordning vil EU-landene opnå ikke blot en hurtig adgang til relevante oplysninger til brug for kontrol af udbytteområdet, men også flere og bedre data at kontrollere refusionsanmodninger ud fra end i dag. De ordninger, som EU-landene etablerer hver for sig, vil for udenlandske aktører alene kunne være frivillige. Ordninger som den foreslåede indebærer væsentlige omkostninger for de certificerede finansielle formidlere. Når ordningen dækker hele EU, skal formidlerne ikke indrette systemer til understøttelse af op til 27 forskellige ordninger, men blot til understøttelse af én ordning. Hvis EU-landene skulle indføre hver sin ordning, ville dette formentlig føre til en væsentlig lavere tilslutningsgrad blandt de finansielle formidlere, hvorved ordningerne ville være betydeligt mindre effektive.

6. Gældende dansk ret og lovgivningsmæssige konsekvenser

Efter de gældende danske regler udstedes der ikke bopælsattester elektronisk. Udstedelse af en sådan attest sker via en særlig blanket, som skal udfyldes.

Efter de gældende danske regler indeholdes udbytteskat med 27 pct. Udenlandske aktionærer, der er berettiget til en lavere skattesats, er således henvist til efterfølgende at anmode om refusion af den for meget indeholdte skat.

Det følger af kildeskattelovens § 69 B, at hvis den for meget indeholdte kildeskat ikke er tilbagebetalt inden 6 måneder fra Skatteforvaltningens modtagelse af anmodning om tilbagebetaling, forrentes beløbet.

Kan Skatteforvaltningen på grund af modtagerens forhold ikke foretage kontrol af, om betingelserne for tilbagebetaling af kildeskat er opfyldt, afbrydes udbetalingsfristen, indtil modtagerens forhold ikke længere hindrer kontrol.

Udgangspunktet er, at investor selv skal anmode om refusion, men investor har mulighed for at bemyndige sit finansielle institut til at anmode på vegne af sig. Danske finansielle institutter er således alene involveret i refusionsanmodninger i tilfælde, hvor de indsender anmodninger på vegne af deres kunder. Der er i Danmark derved ikke regler om registrering af udenlandske finansielle formidlere.

Danske finansielle institutter har pligt til at indberette om deres kunders udbytter efter skatteindberetningslovens §§ 16 og 18. Udenlandske finansielle institutter er ikke omfattet af denne pligt.

Der er alene pligt til at indeholde kildeskat af visse koncerninterne fordringer. Der er således ikke nogen generel pligt til at indeholde kildeskat af offentligt handlede obligationer.

Lovgivningsmæssige konsekvenser

Kommissionens forslag indeholder et initiativ om at indføre digitale bopælsattester. Udstedelse af sådanne attester kræver ændring af den danske lovgivning. Ændringen vil formentlig skulle ske i kildeskatteloven.

Gennemførelse af hurtig refusion eller nettoindeholdelse vil ligeledes kræve ændring af den danske lovgivning. En sådan ændring vil formentlig også skulle ske i kildeskatteloven, herunder indførelse af særlige frist- og forrentningsregler i forhold til hurtig refusion, hvis det er denne løsning, der vælges implementeret i Danmark.

Den umiddelbare vurdering er, at der er fordele og ulemper ved såvel hurtig refusion som nettoindeholdelse, som skal afdækkes yderligere. Et system for hurtig refusion gør det muligt fortsat at kontrollere forud for udbetaling af overskydende udbytteskat, men inden for en kortere frist end i det almindelige refusionssystem. Hurtig refusion forventes bl.a. at øge kompleksiteten i forhold til sagsbehandlingen fx ved øget risici for, at der indgives flere ansøgninger (dels i ordningen for hurtig refusion, dels i det almindelige refusionssystem). Et nettoindeholdelsessystem ventes ikke at medføre samme udfordringer og vurderes

dermed at indebære lavest risiko for svig, men giver kun begrænset mulighed for at kontrollere forud for udbetaling.

Uanset om modellen for hurtig refusion eller modellen for nettoindeholdelse vælges, vil der skulle etableres et register, hvor de certificerede finansielle formidlere vil skulle lade sig registrere. Derudover vil der skulle indføres indberetningsregler for de certificerede finansielle formidlere, som kræver lovændring. Registreringsreglerne vil formentlig skulle indsættes i kildeskatteloven, mens indberetningsreglerne enten vil skulle følge af kildeskatteloven eller af skatteindberetningsloven.

Endelig vil der skulle indføres sanktioner, som skal anvendes i tilfælde, hvor forpligtelserne efter FASTER ikke overholdes. Sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have en afskrækkende effekt.

Efter Kommissionens forslag kan EU-landene frivilligt vælge også at lade kildeskatter på renter af offentligt forhandlede obligationer omfatte af ordningerne til hurtig refusion eller nettoindeholdelse. Det antages, at denne mulighed ikke vil blive udnyttet ved en dansk gennemførelse af direktivet.

7. Økonomiske konsekvenser

Statsfinansielle konsekvenser

Det er tidligere vurderet, at Kommissionens forslag ville medføre et mindreprovenu for det offentlige, som dog ikke umiddelbart kan kvantificeres nærmere. Det gælder uanset, om direktivet implementeres som et system for hurtig refusion eller et nettoindeholdelsessystem. Det skyldes dels, at Kommissionens oprindelige forslag ifølge Skattestyrelsen kunne gøre det vanskeligt at opretholde en lige så robust kontrol som i dag, dels at forslaget måtte forventes at reducere en aktuel ”underudnyttelse” af de gældende muligheder for at søge refusion af for megen indeholdt kildeskat i Danmark, bl.a. fordi udenlandske investorer i dag enten ikke har kendskab til muligheden for refusion, eller fordi beløbet er for ubetydeligt i forhold til den administrative opgave ved at søge refusion. Begge dele ville i givet fald trække i retning af et mindreprovenu for det offentlige i form af færre nettoindtægter fra beskatningen af udbytter til udenlandske investorer.

Det må forventes, at danske aktionærer på tilsvarende vis underudnytter mulighederne for at søge om refusion af for megen indeholdt kildeskat i udlandet. Det indebærer, at forslaget ikke vil få væsentlige samfundsøkonomiske konsekvenser, idet mindreprovenuet for det offentlige modsvares af en skattebesparelse i udlandet for danske aktionærer i form af en lavere grad af dobbeltbeskatning.

Forslaget skønnes at have væsentlige administrative omkostninger for Skatteforvaltningen som følge af systemtilpasninger og it-udvikling, uanset valg af system for hurtig refusion eller et nettoindeholdelsessystem. Skatteforvaltningen har i efteråret 2023 med betydelig usikkerhed skønnet, at Kommissionens forslag kan medføre omkostninger til it-udvikling på 250-400 mio. kr. Skønnet er behæftet med meget stor usikkerhed og er inkl. et usikkerhedstillæg på 100 pct.,

men uden driftsomkostninger. Derudover kan der være afledte supplerende udviklingsbehov ift. Digitaliseringsstyrelsens kommende implementering af den europæiske digitale identitetstegnebog, der på baggrund af bl.a. en digital bopælsattest, som finder anvendelse i FASTER, skal give adgang til offentlige tjenester i EU.

Der vil være risiko for, at it-implementeringen af et eller flere af elementerne i forslaget har en størrelse, der i sig selv giver anledning til betydelige risici i forhold til at sikre rettidig og succesfuld implementering. It-understøttelsen skal desuden prioriteres sammen med andre højt prioriterede it-udviklingsopgaver i Skatteforvaltningen og vil forventeligt fortrænge nogle af disse i en periode. Derfor er det også positivt at implementeringsfristen i det seneste kompromisforslag er rykket tre år frem fra 1. januar 2027 til 1. januar 2030.

Det vurderes derudover med stor usikkerhed, at forslaget kan bidrage til at reducere de administrative udgifter til sagsbehandling og kontrol i Skatteforvaltningen som følge af en forventet reduktion i antallet af refusionsanmodninger, hvorfor årsværksbehovet til kontrol reduceres, såfremt direktivet implementeres ved en nettoindeholdelsesmodel. Der vil dog være omkostninger for Skatteforvaltningen vedrørende kontrol af indberettede oplysninger fra banker mv., som er omfattet af direktivet. Såfremt der implementeres et system for hurtig refusion, kan dette medføre større administrative omkostninger.

Det bemærkes, at det følger af Budgetvejledningen, at udgifter som følge af EU-retsakter, der medfører statslige merudgifter, skal afholdes inden for eksisterende bevillinger.

Erhvervsøkonomiske konsekvenser

Forslaget forventes samlet set at indebære en lettelse for erhvervslivet, idet aktionærer og investorer hurtigere og nemmere vil kunne få lempet overskydende kildeskat, hvilket ifølge Kommissionen vil fremme investeringer på tværs af grænser. Det vurderes, at forslaget indeholder en række omstillingsbyrder, løbende byrder og løbende lettelser. Byrder er blandt andet forbundet med systemudvikling i forhold til de fælles bopælsattester, etablering af et system til hurtig refusion eller nettoindeholdelse for finansielle formidlere, herunder indberetning, samt sikring af relevante erklæringer fra kunderne. Desuden skal det sikres, at oplysningerne stemmer overens med de oplysninger, som de finansielle formidlere har indhentet i henhold til antihvidvaskreglerne. Disse omstillingsomkostninger må også forventes at medføre løbende lettelser, da forslaget vil indebære ensretning og digitalisering af blandt andet nuværende manuelle processer.

De administrative konsekvenser ved ovenstående kan ikke kvantificeres på nuværende tidspunkt. Det skyldes, at der er betydelig usikkerhed om, hvordan de konkrete artikler i Kommissions forslag skal udmøntes. Direktivets konsekvenser for danske investorer og finansielle formidlere afhænger af, hvordan andre

EU-lande implementerer direktivet. Erhvervsstyrelsen vil på den baggrund foretage en nærmere vurdering af de administrative konsekvenser i forbindelse med implementering af direktivet i Danmark. Det forventes, at relativt få danske banker vil blive pålagt at registrere sig som certificerede finansielle formidlere, mens det er uvist, hvor mange der vil gøre det frivilligt.

Kommissionen skønner, at omkostningerne for de finansielle formidlere på EU-plan vil være på 75,9 mio. euro i engangsomkostninger og 13 mio. euro i årlige udgifter.

Konsekvenser for beskyttelsesniveauet

Det er tidligere vurderet, at FASTER som foreslået af Kommissionen kunne medføre en øget risiko for misbrug og svig i forbindelse med refusion af udbytteskat uanset, om direktivet implementeres som et system for hurtig refusion eller et nettoindeholdelsessystem.

Det vurderes, at det aktuelle kompromisforslag i høj grad imødekommer disse bekymringer, og at FASTER således ikke vil medføre en væsentligt øget risiko for misbrug og svig.

8. Høring

Forslaget er sendt i høring den 20. juni 2023 hos Advokatsamfundet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Borger- og retssikkerhedschefen i Skatteforvaltningen, CEPOS, Cevea, Dansk Erhverv, Danske Advokater, Dataetisk Råd, Datatilsynet, DI, Digitaliseringsstyrelsen, Erhvervsstyrelsen – Område for Bedre Regulering (OBR), Finans Danmark, Finanstilsynet, Foreningen Danske Revisorer, Forsikring & Pension, FSR - danske revisorer, Justitia, Kraka, Landsskatte retten, Mellemfolkeligt Samvirke, Oxfam IBIS, Skatteankesforvaltningen og SRF Skattefaglig Forening.

Digitaliseringsstyrelsen finder, at forslaget overordnet vurderes at være udformet i overensstemmelse med principperne for digitaliseringsklar lovgivning, herunder navnlig princip 7 om at forebygge fejl og snyd og princip 4 om sammenhæng på tværs.

I forhold til spørgsmålet om behovet for it-udvikling bemærker Digitaliseringsstyrelsen, at EU-kommissionens estimat af de forventede udviklingsomkostninger for skattemyndigheder i medlemsstaterne forekommer at være behæftet med betydelig usikkerhed, som i nogen grad må forventes at være afhængig af de konkrete retningslinjer, der forventes udstukket ved gennemførelsesretsakter.

Finans Danmark bemærker, at det er en helt afgørende forudsætning, at der rettidigt fastlægges en elektronisk velfungerende og ensartet definition af Beneficial owner i EU-medlemslandene til brug for håndteringen af de foreslåede regler.

Økonomiministeriet

Finans Danmark er generelt bekymret for, at forslaget i et uforholdsmæssigt omfang medfører, at administrative omkostninger og ansvar for refusion overvæltes på de certificerede finansielle formidlere.

Finans Danmark påpeger, at den primære administrative byrde i dag ligger hos investorerne. Med den foreslåede ordning pålægges de certificerede finansielle formidlere en øget rapportering, der påfører disse højere omkostninger.

Finans Danmark henleder opmærksomheden på, at ikrafttrædelsestidspunktet den 1. januar 2027 er meget ambitiøst i forhold til at opnå en politisk aftale på EU-niveau og efterfølgende implementering.

Finans Danmark foreslår som et alternativ til den digitale bopælsattest, at der etableres en online database indeholdende lister over skatteydere i hver enkelt medlemsstat, så kildelandene selv får mulighed for at undersøge investorerne skattemæssige hjemsted.

Finans Danmark påpeger, at 25 dage til at behandle en refusionsanmodning efter modtagelsen af anmodningen er ambitiøst og kræver høj grad af automatisering og tvivler på, om skattemyndighederne på basis af de indberettede oplysninger vil kunne fastlægge, hvem der er retmæssig ejer af udbyttet inden for fristen.

Finans Danmark undrer sig over, hvorfor registreringen af de certificerede finansielle formidlere skal ske i kildelandet og ikke i formidlerens eget hjemland. Dog har Finans Danmark forståelse for dette i forhold til formidlere i tredjelande. Derudover spørger Finans Danmark, hvorfor der ikke etableres et fælles register inden for EU til brug for registrering af de certificerede finansielle formidlere frem for nationale registre.

I forhold til den validering de certificerede finansielle formidlere skal foretage i relation til investorerne savner Finans Danmark klare regler på området, så det er klart, hvilke forpligtelser formidlerne har.

Finans Danmark vurderer, at indberetningsforpligtelsen vil være omkostnings tung for de certificerede finansielle formidlere, og at indberetningsfrekvensen vil være høj.

Finans Danmark mener, at de finansielle arrangementer, der skal indberettes om, skal være klart definerede og konstant opdaterede. I modsat fald vil der opstå en gråzone og de certificerede finansielle formidlere vil være forpligtede til at skulle identificere finansielle arrangementer på basis af en bevidst bred definition.

Finans Danmark kritiserer, at det gøres obligatorisk for nogle finansielle formidlere at understøtte en lempelsesproces.

Endelig anfører Finans Danmark, at reglerne for ansvaret for fejl vil medføre en væsentlig risiko for de certificerede finansielle formidlere, hvis definitionerne og due diligence forpligtelserne ikke er klart beskrevet.

Forsikring & Pension vurderer, at en vedtagelse af de kildeskatteprocedurer, som direktivudkastet lægger op til, vil være et vigtigt første skridt til at formindske barriererne for grænseoverskridende investeringer og gøre EU til et mere attraktivt investeringsområde.

Forsikring & Pension foreslår, at der arbejdes på at gøre direktivudkastet endnu mere ambitiøst, dels ved at udvide de foreslåede kildeskatteprocedurer til også at omfatte udbytter og renter fra unoterede selskaber, dels ved at lave mere lempelige regler for low-risk investorer som pensionsinstitutter og forsikringselskaber.

Herudover finder Forsikring & Pension det centralt, at man fra dansk side sikrer, at artikel 10 i direktivet bliver præciseret, så det sikres, at danske pensionsinstitutter ikke udelukkes fra de hurtigere kildeskatteprocedurer, hvor der er fritagelse for kildeskat efter interne regler, eller hvor den danske regering har fået forhandlet fritagelse for kildeskat på udbytter for pensionsinstitutter i de danske dobbeltbeskatningsoverenskomster.

Forsikring & Pension opfordrer til, at den danske regering støtter og aktivt arbejder for enighed om en hurtig vedtagelse af direktivet.

Forsikring & Pension støtter indførelsen af fælles digitale bopælsattester. Forsikring & Pension vurderer imidlertid, at det vil være hensigtsmæssigt, hvis der i bopælsattesten tages højde for, at visse typer af investorer, fx pensionsinstitutter, ofte gives fordelagtige vilkår. Ellers bliver det de certificerede finansielle formidlere, der har ansvaret for at vurdere, om en investor fx er et pensionsinstitut. Det foreslås i denne forbindelse, at der etableres en fælles bindende EU-definition af et anerkendt pensionsinstitut.

Endelig foreslår Forsikring & Pension, at de situationer, hvor et pensionsinstitut stiller værdipapirer til sikkerhed for en investering, undtages fra at være omfattet af begrebet ”finansielt arrangement”.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Forslaget er generelt blevet positivt modtaget, og det anses for muligt, at formandskabet vil kunne udarbejde et kompromisforslag, der kan opnå enighed om.

Flere EU-lande har dog betonet vigtigheden af, at de enkelte lande kan fastsætte robuste anti-misbrugsregler nationalt.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen støtter forslaget om at sikre en velfungerende kapitalmarkedsunion ved at give udenlandske investorer nem og hurtig adgang til lempelse af udbytteskat samt sikre fair beskatning og forebygge skattesvig og -misbrug. Forslaget vurderes at skabe bedre vilkår for investorer og dermed fremme investeringer i EU. Samtidig har regeringen arbejdet for ændringer, der kan mind-

ske risiko for fejl og svig, samt for at reducere de it-mæssige implementeringsomkostninger. Det vurderes, at forslaget generelt har bevæget sig i den rigtige retning i forhold til danske prioriteter.

Regeringen har arbejdet for at kunne undtage sager, hvor skattesatsen er under 15 pct. Det er hidtil ikke lykkedes at få forhandlet en sådan undtagelse på plads.

Direktivet åbner imidlertid mulighed for, at særligt risikofyldte sager – typisk hvor *skattesatsen er over nul pct., men under 15 pct.* – vil kunne undtages fra nettoindeholdelse og behandles i et system for hurtig refusion. Udbetalingsfristen i modellen for hurtig refusion er samtidig ændret fra de oprindelige 25 dage til 60 dage. Fristen for hurtig refusion på 60 dage kan kombineres med en ny regel om, at en anmodning om hurtig refusion vil kunne afvises, hvis skattemyndighederne på baggrund af en risikovurdering vurderer, at der er behov for yderlige kontrol forud for en udbetaling. Herefter kan sagen behandles i det almindelige refusionssystem dog således, at der sker forrentning, hvis 60-dages fristen overskrides, og anmodningen imødekommes. Sager, hvor *skattesatsen er nul pct.*, vil desuden kunne undtages fra de foreslåede lempelsesmodeller og vil kunne behandles i standardrefusionssystemet, som medlemslandene vil skulle opretholde parallelt med den valgte lempelsesmodel eller en kombination heraf. Det er i den type sager, hvor risikoen for svig er størst. En sådan samlet løsning for dels sager med skattesats over nul, men under 15 pct., og dels sager med skattesats på nul pct. vil være tilfredsstillende set fra et dansk perspektiv, da der reelt opnås det samme som med en egentlig undtagelse af sager med en sats under 15 pct.

Derudover er direktivets anti-misbrugsregler styrket i forhold til Kommissionens oprindelige forslag. I Kommissionens oprindelige forslag var man afskåret fra direktivets lempelsesmodeller, hvis der var foretaget handler to dage før udlodningen. Efter kompromisforslaget er man nu afskåret fra direktivets lempelsesmodeller, hvis der er foretaget handler fem dage før udlodningen. Denne ændring vurderes at ville medvirke til at begrænse mulighederne for svig. Dertil er der indført bestemmelser, der pålægger certificerede finansielle formidlere ansvar for manglende skatteindtægter, såfremt denne ikke lever op til forpligtelserne i direktivet.

Forslaget forventes at medføre omfattende it-udvikling. På den baggrund har regeringen arbejdet for, at løsningerne bliver omkostningseffektive, og at omfanget af it-udvikling forbundet med implementering reduceres mest muligt, samt at der afsættes rimelig tid til implementering af direktivet. Det skal bl.a. ses i sammenhæng med omfanget af it-udvikling, Skatteministeriets it-aktivitetsloft og at it-udviklingen vil skulle prioriteres op mod andre højt prioriterede it-udviklingsopgaver. Ligeledes skal der sikres sammenhæng til en kommende europæisk digital identitetstegnebog (i henhold til Forslag til forordning om en europæisk digital identitet) for at undgå yderligere omstillingsomkostninger ifm. udviklingen af den digitale bopælsattest, som både skal kunne finde anven-

delse i FASTER og den digitale identitetstegnebog. I det aktuelle kompromisforslag er implementeringsfristen længere end i Kommissionens oprindelige forslag.

Samlet set kan Danmark på den baggrund støtte et kompromis på linje med det seneste kompromisforslag, som vurderes at ligge inden for rammerne af mandatet i Europaudvalget 1. december 2023.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen blev forelagt Folketingets Europaudvalg til forhandlingsoplæg 1. december 2023. Der henvises til grund- og nærhedsnotat om sagen oversendt til Folketingets Europaudvalg 21. september 2023 og samlenotat oversendt 23. november 2023. Sagen skønnes at burde forelægges Folketingets Europaudvalg til *orientering*.

Dagsordenspunkt 2: Forslag om Moms i den digitale tidsalder (ViDA)

KOM(2022)701, KOM(2022)703, KOM(2022)704

1. Resume

Formandskabet ventes at søge politisk enighed om kompromisteksten for hele eller dele af ViDA-lovpakken på ECOFIN den 14. maj 2024. Lovpakken består overordnet af tre dele: (A) Indførelse af digitale rapporteringskrav baseret på e-fakturering, (B) Ændrede regler for platformsøkonomien og (C) Én momsregistrering i EU. Formålet med lovpakken er at modernisere og digitalisere momssystemet samt at håndtere momsudfordringer i forbindelse med platformsøkonomien. De foreslåede tiltag skal ved brug af den nyeste teknologi dels opdatere det nuværende momssystem til den digitale tidsalder, dels reducere de administrative byrder og omkostninger for virksomhederne samt dels bekæmpe momssvig (dvs. bekæmpe, at virksomheder forsætligt undlader at indberette korrekte oplysninger vedr. moms til skattemyndighederne og dermed øge myndighedernes kontrol med, at den rette moms indbetales).

Med den seneste kompromistekst ventes forslaget kun at have en begrænset positiv effekt på momsprovenuet, regelefterlevelsen og muligheder for kontrol af grænseoverskridende EU-handel. Samtidig vil det medføre betydelige administrative konsekvenser for det offentlige, som især kan henføres til udvikling af ny it-infrastruktur som følge af forslagene vedrørende digitale rapporteringskrav baseret på e-fakturering (A) og i mindre grad én momsregistrering (C). Hertil forventes betydelige afledte årlige udgifter hos Skatteforvaltningen såvel som både administrative byrder og lettelser for erhvervslivet, som på nuværende tidspunkt ikke kan opgøres.

Regeringen er positiv over for flere af pakkens elementer, herunder særligt forslag om obligatorisk e-fakturering (A), og det forenklingsforslag i direktivet der fører hen imod, at virksomheder kun skal momsregistreres i ét EU-land (C). Regeringen ser med nogen bekymring på den del af kompromisforslaget, der vedrører digitale indrapporteringskrav (A), idet den seneste kompromistekst ikke ses at bidrage til den forventede harmonisering af reglerne på momsområdet og effektivisering af kontrollen af den grænseoverskridende EU-handel i nævneværdig grad. Kompromisforslaget indebærer dermed, at de forretningsmæssige gevinster ved digitale indrapporteringskrav (A) begrænses. I relation til forslaget vedr. platformsøkonomien (B) vurderer regeringen, at EU-landene bør have mulighed for at tilpasse reglerne til de nationale forhold for ferieudlejning og konkurrencesituationen på området. Regeringen finder det derfor positivt, at der i det seneste kompromisforslag fastholdes fleksibilitet ift. at sætte kriterier for, hvilke typer af korttidsudlejning der pålægges moms, så sommerhusudlejning fortsat kan momsfrtages. Regeringen er dog samtidig skeptisk over for den del af kompromisteksten vedrø-

rende platformøkonomien, som holder fast i en model, hvor platformene bliver momsansvarlige for korttidsudlejning og levering af personbefordring, hvis disse nationalt er momsbelagte. Den seneste kompromistekst giver dog EU-landene mulighed for at beslutte, at hvis de underliggende udbydere af ydelserne har en momspligtig omsætning under den nationale momsregistreringsgrænse (i Danmark 50.000 kr.), så skal platformene ikke anses for momsansvarlige.

Fra dansk side kan man støtte et ventet kompromis på linje med det seneste kompromisforslag, som vurderes at ligge inden for rammerne af mandatet givet af Folketingets Europaudvalg 1. december 2023.

For en mere detaljeret gennemgang af Kommissionens forslag henvises til Skatteministeriets grund- og nærhedsnotat oversendt til Folketingets Europaudvalg den 7. marts 2023.

2. Baggrund

Kommissionen fremsatte den 8. december 2022 en lovpakke med forslag til ændringer af det fælles momssystem i EU for at tilpasse momsreglerne til stigende grad af digitalisering. Med afsæt i den hastige teknologiske og digitale udvikling samt behovet for at tilpasse momssystemet denne udvikling, foreslår Kommissionen at indføre digitale rapporteringskrav om elektronisk fakturering (e-fakturering), nye regler for platformøkonomien, og at virksomheder som hovedregel skal kunne nøjes med at have én momsregistrering i EU via bl.a. en udvidelse af Moms-One-Stop-Shoppen (OSS).

E-fakturering er en automatiseret måde at sende og behandle fakturaer mellem leverandør og kunde i et struktureret elektronisk format og dækker således ikke over eksempelvis pdf-filer sendt via en mail. Ved offentlige indkøb (B2G) er det i Danmark påkrævet, at køber og sælger anvender e-fakturering, mens det ikke er påkrævet ved handel mellem virksomheder (B2B). På området for indberetning og rapportering af moms er flere EU-lande enten i færd med eller har iværksat nationale løsninger, herunder indførelse af obligatorisk B2B og B2G e-fakturering. De nationale løsninger er meget forskellige EU-landene i mellem, herunder i form af forskellige formater og indberetningskrav, hvilket øger de administrative byrder for de virksomheder, der handler i og med flere EU-lande.

Der er i de seneste år sket en udvikling i brugen af platformøkonomier. En platform er kendetegnet ved at formidle ydelser mellem en køber og sælger, der typisk er internetbaseret, fx GoMore, sommerhusudlejningsportaler og Airbnb. Kommissionen anfører, at udviklingen har skabt konkurrencemæssige udfordringer i forholdet mellem traditionelle udbydere (fx hoteller) og udbydere af fx ferielejligheder via platforme (fx udlejere på Airbnb). Dette ses særligt i større europæiske byer, hvor momspligtig hoteludlejning konkurrerer med et stort tilbud af privatpersoners momsfri udlejninger af fx lejligheder via platforme. Kommissionen ønsker derfor at skabe lige konkurrencevilkår mellem traditio-

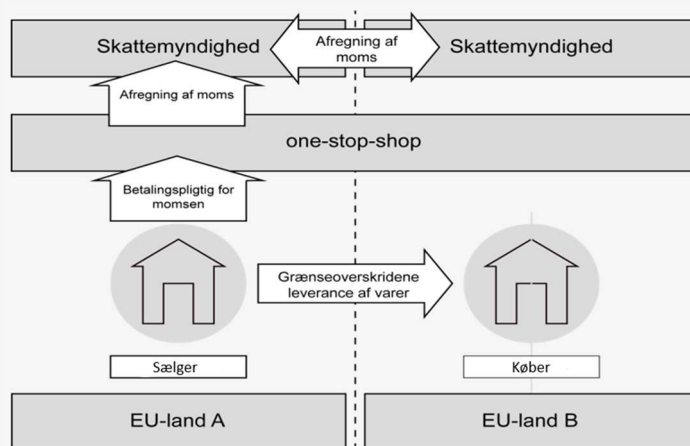
nelle udbydere og udbydere, der benytter platforme, herunder sikre at al korttidsudlejning bliver momspligtig samt øge platformenes rolle i opkrævning og indbetaling af momsen.

One-Stop-Shop systemet (OSS) blev den 1. juli 2021 udvidet fra kun at omfatte visse ydelser til at omfatte alle ydelser og fjernsalg af varer. Hermed er det muligt for virksomheder at angive og betale moms for salg af varer og levering af ydelser til forbrugere i andre EU-lande gennem systemet, *jf. figur 1*. Herudover blev der indført en Import-One-Stop-Shop (IOSS) for salg af varer fra virksomheder i lande uden for EU til forbrugere i EU. Hensigten med at indføre OSS og IOSS var at gøre det nemmere for virksomheder, i og uden for EU, at sælge til private forbrugere (B2C) i EU, således at momsen i forbrugslandene opkræves direkte ved salget og betales gennem OSS/IOSS uden krav om momsregistreringer i forbrugslande eller betaling af importmoms. En given virksomhed undgår således generelt at skulle lade sig momsregistrere i samtlige af de EU-lande, hvortil dennes varer eller ydelser sælges.

Med indførelsen af OSS skal nogle virksomheder dog i visse tilfælde fortsat momsregistreres i mere end ét EU-land. Det gælder eksempelvis ved overførsel af egne varer til eget lager i et andet EU-land og ved bestemte handler, herunder installation og montering, der fx finder sted i forbindelse med salg af specialvarer som swimmingpool, eller et køkken, samt visse e-handelstransaktioner, hvor leverandører sælger en vare, som befinder sig i et andet EU-land på salgstidspunktet mv.

Figur 1

Afregning af virksomheders salg af varer og levering af ydelser via One-Stop-Shop systemet (OSS)

Kilde: Egen tilvirkning

Platforme har momspligt, når de videreformidler salg til private købere i EU fra en underliggende *sælger uden for EU* (dvs. der er tale om varer fra tredjelands), uagtet af, hvor platformen er etableret. Platformene kan bruge OSS-ordningen til salg til forbrugere i EU, når disse tredjelandsvarer befinder sig i EU (fx på et lager). Platforme har derimod ikke momspligt, når de videreformidler salg af varer fra en underliggende *sælger i EU til forbrugere i EU* (dvs. formidler EU-varer), da momspligten i så fald tilhører den underliggende sælger af varen (eller ydelsen) i EU. Hvem der i dag har momspligt afhænger således af, hvor den underliggende sælger er etableret – dvs. om der er tale om tredjelandsvarer eller EU-varer.

Nedenstående giver en prioriteret gennemgang af Kommissionens lovpakke. For en mere detaljeret gennemgang henvises til Skatteministeriets grund- og nærhedsnotat oversendt til Folketingets Europaudvalg den 7. marts 2023.

Forslagene er fremsat med hjemmel i artikel 113 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), der kræver høring af Europa-Parlamentet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg samt enstemmig vedtagelse i Rådet.

3. Formål og indhold

Formålet med forslagene er at modernisere og digitalisere momssystemet i EU. Det betyder, at momsreglerne i højere grad skal afspejle virksomhedernes måde at drive virksomhed på i dag, ligesom myndighedernes mulighed for kontrol øges, så momssvig bedre kan konstateres og begrænses.

Den samlede lovpakke moderniserer momsindberetningsforpligtelserne, indfører et generelt krav om e-fakturering ved grænseoverskridende EU-handel mellem virksomheder, ajourfører reglerne for platformøkonomi og ændrer regler, så flere virksomheder kun får brug for én momsregistrering i EU.

Samlet set forventer Kommissionen, at indførelsen af lovpakken vil øge momsprovenuet på EU-plan, mindske forskellen mellem, hvad der burde blive opkrævet i moms efter gældende lovgivning, og hvad der faktisk opkræves ("momsgabet"), samt reducere virksomheders administrative byrder på sigt.

Tabel 2 Hovedelementer i Kommissionens forslag og kompromisforslag

	Eksisterende regler	Kommissionens forslag	Kompromisforslag
Overordnet			
(A) Digitale rapporterings-krav	Anvendelse af e-fakturering forudsætter at modtageren er indforstået.	E-fakturering bliver obligatorisk ved grænseoverskridende B2B og B2G EU-handel. Både køber og sælger skal indrapportere oplysninger vedrørende grænseoverskridende transaktioner baseret på e-fakturering.	E-fakturering bliver obligatorisk ved grænseoverskridende B2B og B2G EU-handel. De enkelte EU-lande kan vælge, at det alene er sælger, der skal indrapportere oplysninger vedrørende grænseoverskridende transaktioner.
(B) Platforms-økonomi	Platforme har ingen rolle i opkrævning og indbetaling af moms på personbefordring og korttidsudlejning.	Platforme bliver momsansvarlige, hvis den underliggende ydelse (personbefordring og korttidsudlejning) er det.	Platforme bliver momsansvarlige, hvis den underliggende ydelse (personbefordring og korttidsudlejning) er det.
(C) Én moms-registrering	Udlejere af fast ejendom er momsfrataget undtagen udlejere i hotelsektoren.	Alt korttidsudlejning anses for hotellignende og derfor momspligtig.	EU-landene får fuld fleksibilitet til at fastsætte kriterier for, hvad der anses som hotellignende korttidsudlejning og derfor momspligtig.
	OSS muliggør at betale moms i forbrugslandet med en momsregistrering i et andet EU land, dog findes der fortsat tilfælde, hvor momsregistrering i flere EU-lande er nødvendigt.	Udvidelse af OSS, så virksomheder i følgende tilfælde kan nøjes med én momsregistrering: <ul style="list-style-type: none">- Overførsel af varer til eget lager i et andet EU-land.- Installering og montering af varer.- Bepispning på skibe og fly.- Handel med gas/el. Platforme etableret i EU gøres ansvarlige for momsbetaling af EU-varer.	Udvidelse af OSS, så virksomheder i følgende tilfælde kan nøjes med én momsregistrering: <ul style="list-style-type: none">- Overførsel af varer til eget lager i et andet EU-land.- Installering og montering af varer.- Bepispning på skibe og fly.- Handel med gas/el. Kommissionen skal inden for tre år undersøge behovet for at gøre platforme ansvarlige for momsbetaling af EU-varer.
	IOSS er OSS-systemet, som kan bruges af platforme og udpegede formidlere af fjernsalg af varer uden for EU til en værdi op til 150 EUR, der sælges til forbrugere i EU. Moms opkræves ved salget og angives og betales i IOSS. Hermed vil forbrugerne ikke blive opkrævet importmoms ved varenes ankomst til EU. Hvis IOSS ikke bruges, er forbruger ansvarlig for momsbetalingen..	Brug af IOSS gøres obligatorisk for platforme, der formidler tredjelandsvarer og som derved gøres momsansvarlige.	Alle leverandører, herunder platforme og formidlere i øvrigt, gøres momsansvarlige, selvom de ikke anvender IOSS for varer op til 150 EUR. De skal dermed betale importmomsen i stedet for forbrugeren, hvilket vil kræve momsregistrering i alle forbrugslande, og de skal udpege en solidarisk hæftende EU-etableret skatterepresentant. Postoperatører undtages fra reglen i en overgangsperiode.

A. Digitale rapporteringskrav

I Kommissionens forslag skulle e-fakturering gøres obligatorisk ved grænseoverskridende B2B og B2G EU-handel. Efter det gældende momsordningsdirektiv forudsætter anvendelse af e-fakturering, at modtageren af fakturaen er indforstået hermed. De enkelte EU-landene kan derfor ikke indføre obligatorisk e-fakturering efter de gældende regler.

Kommissionens forslag indebærer desuden, at det nuværende system for udveksling af momsoplysninger (herefter "VAT Information Exchange System" – VIES), der bygger på nationale systemer med månedlige indberetninger af oplysninger fra sælger om det samlede salg pr. virksomhed til andre EU-lande, skulle erstattes af et nyt centralt VIES-system (en fælleseuropæisk database). Indberetning til det nye VIES-system skulle efter Kommissionens forslag ske hurtigere end tilfældet er i dag, ligesom indberetningen skulle være transaktionsbaseret og skulle ske fra både sælger og køber. Virksomhedernes rapportering skulle kanaliseres via en national database til den nye centrale EU-database ("Central VIES"), hvilket kræver, at EU-landene indfører obligatorisk e-fakturering ud fra en fælles EU-standard. Central VIES skulle udvikles og administreres af Kommissionen.

Det bemærkes, at Kommissionens oprindelige forslag alene lægger op til obligatorisk e-fakturering for de *grænseoverskridende* transaktioner. Det er op til de enkelte EU-lande, om de også vil indføre indrapporteringskrav vedrørende *nationale* momspligtige transaktioner. Evt. nationale indrapporteringsløsninger skal leve op til EU-standard.

Den seneste kompromistekst indeholder en mulighed for, at EU-landene nationalt kan fastsætte regler om, at det bliver obligatorisk at udstede e-fakturaer for nationale momspligtige transaktioner, ligesom der vil kunne fastsættes regler om, at køber ikke skal acceptere modtagelse af en e-faktura.

I Kommissionens forslag var fristen for udstedelse af en faktura to dage efter den afgiftspligtige begivenhed. Oplysningerne skulle derefter indrapporteres to arbejdsdage efter udstedelse af fakturaen.

Efter den seneste kompromistekst skal der indrapporteres oplysninger for hvert enkelt transaktion i forbindelse med udstedelse af fakturaen eller på det tidspunkt, hvor fakturaen skulle have været udstedt (som udgangspunkt 10 dage efter den afgiftspligtige begivenhed).

Efter Kommissionens forslag skulle såvel sælger som køber indrapportere fakturaoplysninger vedrørende grænseoverskridende transaktioner.

Den seneste kompromistekst indeholder en mulighed for, at det nationalt kan besluttes, at køber ikke skal foretage indrapportering vedrørende grænseoverskridende transaktioner. Det kompromis, der har kunnet opnås under forhandlingerne, er begrænset ift. den harmonisering, der oprindeligt var foreslået og giver ikke de tilsigtede muligheder for at gennemføre krydsrevision i den nye

centrale VIES-database og for at bekæmpe den grænseoverskridende momssvig i samme grad som efter Kommissionens oprindelige forslag. Muligheden for at gennemføre krydsrevision og have adgang til både køber og sælgers indrapportering udgør en væsentlig del af forslaget forretningsværdi ift. at bekæmpe grænseoverskridende momssvig. Kompromisforslaget indebærer dermed en begrænsning i forretningsværdien fsva. delelementet om digitale rapporteringskrav baseret på e-fakturering.

For at øge incitamentet både for sælger og køber til at udstede korrekte e-fakturaer – også i de tilfælde, hvor sælger ikke er forpligtet til at foretage indrapporteringer – indeholder den seneste kompromistekst en bestemmelse om, at køber kun har fradrag for købsmomsen, hvis vedkommende er i besiddelse af en e-faktura for købet, der opfylder direktivets krav. Er der tale om tilfælde, hvor det er køber, der på vegne af sælger udsteder faktura (udsteder afregningsbilag), vil sælger dog skulle foretage indrapportering.

B. Ændrede momsregler for platformsøkonomi

Kommissionen anfører, at øget brug af platforme har skabt konkurrencemæssige udfordringer i forholdet mellem traditionelle udbydere (fx hoteller og taxaselskaber) og udbydere via platforme (fx udlejning via Airbnb og udbud af taxakørsel via Uber). Kommissionen ønsker at skabe lige konkurrencevilkår mellem traditionelle udbydere og udbydere, der benytter platforme ved at øge platformenes rolle i opkrævning og indbetaling af momsen.

Efter EU-reglerne er udlejning af fast ejendom momsfritaget undtagen udlejning i fx hotelsektoren, der er momspligtig. Af konkurrencemæssige grunde har Kommissionen foreslået, at al korttidsudlejning af indkvartering på under 30 dage, med eller uden tilknyttede serviceydelser (fx forplejning), som udgangspunkt skal anses for "hotellignende" og dermed bliver udlejningen momspligtig. For udlejning over 30 dage kan EU-landene fortsat selv fastsætte, hvad der er "hotellignende" eller ikke. I mange EU-lande, herunder Danmark, vil forslaget udvide momspligten væsentligt, idet korttidsudlejninger uden tilknyttede serviceydelser i dag ikke anses for hotellignende og derfor ikke er momspligtig.

I den seneste kompromistekst fastholdes fuld fleksibilitet for EU-landene ift. at fastsætte nationale kriterier for, hvad der skal anses for "hotellignende" udlejning, hvilket vil betyde, at den danske momsfritagelse for bl.a. sommerhusudlejning vil kunne opretholdes, *jf. tabel 2*. For så vidt angår personbefordring, er hovedreglen, at ydelserne pålægges moms, men centrale dele af persontransporten (fx international flytransport) er momsfritaget, og enkelte lande har en særbestemmelse om momsfritagelse af indenlandsk personbefordring. Disse regler foreslås ikke ændret og Danmark kan derfor opretholde den gældende momsfritagelse for indenlandsk personbefordring, som dog ikke gælder turistkørsel med bus.

Tabel 2. Pålægning af momspligt for korttidsudlejning i henhold til gældende regler og kompromisteksten

National bestemmelse	Ansvarlig for momsbetaling	
	Gældende regler	ViDA ¹⁾
Danmark fastholder momsfritagelse af al korttidsudlejning	-	-
Danmark indfører moms på korttidsudlejning <u>udenfor</u> sommerhusområder	Udlejer	Platformen
Danmark indfører moms på al korttidsudlejning	Udlejer	Platformen

1) I henhold til formandskabets seneste kompromistekst for ViDA

Anm.: Det bemærkes, at det fremgår af kompromisteksten, at det nationalt kan bestemmes, at platforme ikke vil blive gjort momsansvarlig for ydelser leveret af SMV'er, hvis omsætning er under den nationale grænse for momspligt (i Danmark 50.000 kr. årligt).

Kilde: Skatteministeriet og Økonomiministeriet.

Kommissionen foreslår herudover for at skabe lige konkurrence mellem traditionelle udbydere og udbud gennem platforme, at der indføres en model, hvor det ikke er den enkelte virksomhed eller person, der anses som leverandør af ydelsen og dermed er momspligtig, men derimod de platforme, der formidler ydelsen til forbrugeren.

Konkret betyder denne model, at såfremt den underliggende sælger af ydelsen – fx ejeren af et sommerhus – ikke opgiver et momsregistreringsnummer, er det platformen, der vil være ansvarlig for en eventuel momsbetaling. I leddet mellem den underliggende sælger og platformen vil der ikke være momspligt.

Kommissionens forslag om at gøre platformene momsansvarlige indeholdt momsneutralitetsproblemer, fordi momspligt ved salg og fradragsret for moms af indkøb relateret til salget ikke hænger sammen, når platformene bliver momsansvarlige. Hvis udlejning af sommerhuse fx blev momspligtig, ville en udlejningsplatform opkræve moms, men ikke have mulighed for at fratække moms af omkostninger forbundet med udlejningen (købsmoms). Hvis udlejeren selv er momsregistreret, vil vedkommende efter forslaget kunne oplyse platformen om, at vedkommende som udlejer selv vil stå for alle momsforpligtelser, og dermed vil platformen ikke blive momsansvarlig. Udlejer vil dermed både betale salgsmoms og have fradragsret for købsmoms.

I tilfælde af at den underliggende udbyder af ydelserne har en momspligtig omsætning under den nationale momsregistreringsgrænse som SMV-virksomhed (fx i DK med årlig omsætning under 50.000 kr.), vil Kommissionens forslag betyde, at platformen altid vil blive momsansvarlig, hvorved leveringen uanset SMV-reglen vil blive momset, men ingen vil have fradragsret for moms af indkøb.

Økonomiministeriet

I henhold til den seneste kompromistekst vil platformene ikke skulle opkræve moms af korttidsudlejning og personbefordringsydelser, hvis ydelserne er omfattet af en national momsfritagelse. Kompromisteksten foreslår desuden en undtagelse for SMV'er således, at hvis en udlejer eller leverandør af personbefordring er under den nationale momsgrænse som SMV-virksomhed (dvs. har en årlig omsætning under 50.000 kr.), vil platformen ikke blive momsansvarlig, når disse underleverandører bruger platformen som formidler.

Kompromisteksten fastslår også, at reglen om at gøre platforme momsansvarlige ikke vedrører anden national eller EU-lovgivning, som fx den danske sommerhuslovgivning.

Med gældende momsregler (og evt. anvendelse af undtagelsen for underliggende udbydere med en årlig omsætning under 50.000 kr., i tilfælde af beslutninger om hel eller delvis ophævelse af momsfritagelserne) forventes ingen platforme i Danmark gjort momsansvarlige.

Det foreslås endvidere i forslaget, at opkrævning af moms på formidlingsydelser i relation til korttidsudlejning skal ske i det land, hvor den udlejede ejendom er beliggende, og således der, hvor momsen af selve udlejningen skal betales. Efter gældende regler betales moms af en formidlingsydelse i det land, hvor kunden er etableret.

C. Én momsregistrering i EU

Selvom virksomheder, der sælger varer og ydelser til forbrugere i andre EU-lande, kan anvende den gældende One Stop Shop-ordning (OSS), hvor de med én momsregistrering i ordning kan angive og betale moms i forbrugslandene, er der fortsat tilfælde, hvor virksomheder skal momsregistreres i flere EU-lande. Momsregistreringer i flere EU-lande medfører administrative byrder for virksomhederne. Kommissionen foreslår derfor en række udvidelser af OSS ud fra et princip om, at flere virksomheder skal kunne nøjes med at have én momsregistrering inden for hele EU, uanset hvilke momsplichtige transaktioner, der er tale om.

Det foreslås for det første, at OSS-ordningen med én momsregistrering også skal gælde virksomheder, der overfører varer til eget lager i et andet EU-land, hvor de ikke er etableret og derefter foretager salg fra lageret til forbrugere og virksomheder i dette land.

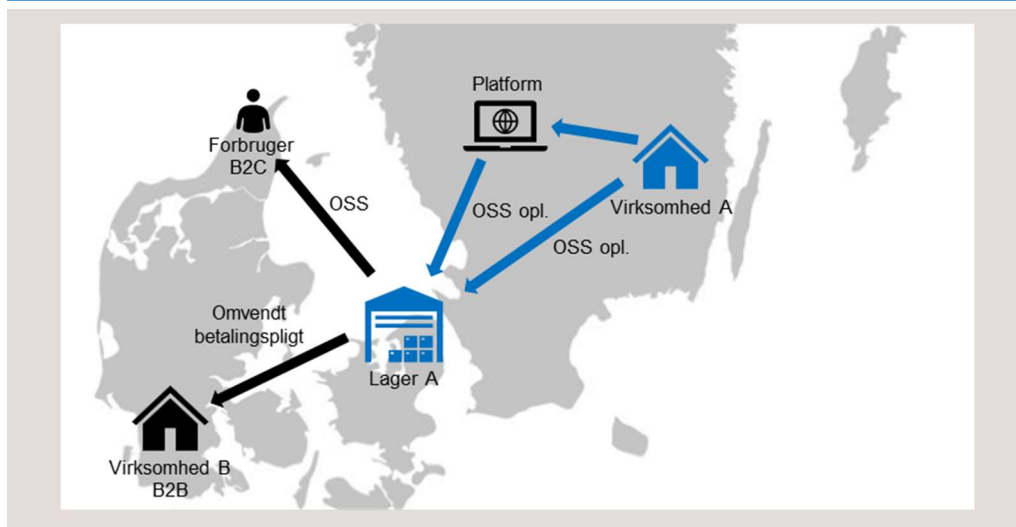
I forbindelse med overførsel af varer til eget lager i et andet EU-land foreslås det, at der laves et nyt OSS-modul, hvor virksomheder (eller platforme, hvis de står for overførslen) skal kunne registreres og afgive oplysninger om de overførte varer. Der skal ikke betales moms ved denne transaktion. Efter gældende regler skal virksomheder/platforme momsregistreres i det land, hvor lageret er

beliggende, for at de kan angive og betale moms i dette lande, når varerne efterfølgende sælges "nationalt" til en forbruger (B2C-salg) eller en virksomhed (B2B-salg).

For at denne momsregistrering kan undgås foreslås det, at virksomhederne/platformene kan bruge OSS til angivelse og betaling af momsen ved salg til forbrugere, og at de kan anvende regler om omvendt betalingspligt ved salg til virksomheder – fx en butik, *jf. figur 2*. Omvendt betalingspligt betyder, at det er køber, der skal angive og indbetale momsen via sin momsregistrering i sit eget land. Samlet set betyder forslaget, at den virksomhed, der sælger overførte varer, kun behøver at være momsregistreret i ét EU-land.

Figur 2. Eksempel på Kommissionens forslag til én momsregistrering i relation til overførsel af varer til eget lager og efterfølgende salg derfra.

Anm.: Ved Kommissionens forslag vil virksomhed A, som er etableret i Sverige og ejer et lager i Danmark, ikke skulle blive momsregistreret i Danmark ved overførsel af egne varer til lager og videresalg til virksomhed B eller forbruger i Danmark. Virksomhed A kan således nøjes med én momsregistrering i Sverige. Dette gælder også, hvis virksomhed A overfører varen til eget lager ved brug af en platform.

Kilde: Skatteministeriet

For det andet foreslår Kommissionen mindre udvidelser af anvendelsesområdet for OSS-ordningen til også at inkludere tilfælde med installation og montering af varer i et andet land, end der hvor sælgeren er registreret, bespisning på skibe/fly mv., handel med gas/el mv.

For det tredje indeholder Kommissionens forslag bl.a. også forslag om at gøre platforme etableret i EU ansvarlige for momsbetalingen af de EU-varer, som de formidler salget af til forbrugere i andre EU-lande. Hermed ville disse platforme blive momsansvarlige i stedet for sælgeren.

Den seneste kompromistekst indeholder ikke dette forslag, men i stedet en bestemmelse om, at Kommissionen inden for 3 år skal evaluere de gældende regler og undersøge behov for evt. udvidelse af reglen om at gøre platforme momsansvarlige for salg indenfor EU.

For det fjerde foreslog Kommissionen i relation til import af varer fra lande uden for EU solgt via platforme til forbrugere i EU, at det blev obligatorisk at anvende Import One Stop Shop-ordningen IOSS, i stedet for at platformene efter gældende regler kan undlade at bruge IOSS, hvorefter der vil blive opkrævet importmoms af forbrugerne ved varernes ankomst. Flere EU-lande var dog betænkelige ved dette forslag, idet man fandt det svært at håndhæve evt. sanktionsbestemmelser. Samtidig var der dog enighed omkring, at forbrugerne ikke længere skulle opkræves importmoms ved ankomst af varen.

For at balancere disse hensyn indeholder den seneste kompromistekst i stedet regler om, at leverandører (herunder platforme) af varer fra tredjelande til forbrugere i EU altid skal være ansvarlige for betaling af moms. Det vil dog ikke være obligatorisk at anvende IOSS, så platforme, der ikke efterlever reglerne for ordningen, kan udelukkes fra at bruge IOSS (dvs. den nuværende sanktionsmulighed bevares).

I henhold til kompromisteksten vil platforme mv., der ikke anvender IOSS, og alle andre leverandører - fx sælgervirksomheder i tredjelande, som i dag blot sender varerne med postvæsenet til forbrugerne i EU – være ansvarlig for betalingen af importmomsen i stedet for forbrugeren. Dermed vil disse sælgere eller platforme skulle momsregistreres i alle forbrugslande i EU med henblik på betaling af denne importmoms.

For at sikre momsbetalingen vil der desuden skulle udpeges en EU-etableret skatterepresentant (dvs. en EU-etableret person, der er solidarisk hæftende for moms). (Postoperatører vil dog være undtaget i en overgangsperiode.) Kompromisteksten indebærer således et stort incitament til at bruge IOSS, men bevarer muligheden for at sanktionere visse leverandører/platforme ved at udelukke dem fra IOSS.

Det foreslås, at de ovenfor nævnte regler om leverandøransvar for varer fra tredjelande kun skal gælde for salg af varer til en værdi under 150 EUR, hvor IOSS-ordningen i dag kan anvendes.

Til sidst indeholder forslaget nogle mindre tekniske forbedringer og justeringer af OSS og IOSS. Kommissionens forslag indeholdt regler vedrørende brugte varer og kunstgenstande, men disse er udgået i kompromisteksten.

Der er i forslaget forskellige frister for, hvornår elementerne skal være gennemført nationalt, hovedsageligt afhængigt af, hvorvidt og i hvilket omfang elementet kræver it-udvikling, hvor der afsættes længst implementeringstid til elementer, der indebærer omfattende it-udvikling. Det foreslås, som tidligste gennemførelsesfrist, at EU-landene nationalt kan indføre regler om obligatorisk e-fakturering i den nationale handel allerede fra forslagets vedtagelse og offentliggørelse, sådan at der ikke som i dag kræves særlig EU-tilladelse til det. Seneste gennemførelsesfrist for elementet om obligatorisk e-fakturering og indrapportering i den grænseoverskridende handel er blevet forlænget af hensyn til at sikre tilstrækkelig tid til implementering.

4. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet skal høres i overensstemmelse med TEUF artikel 113. I en udtalelse af 22. november 2023 støttede Europa-Parlamentet Kommissionens forslag, idet man dog anbefalede at alle ikrafttrædelsesdatoer blev udskudt med 1 år således, at erhvervslivet får god tid til at indrette sig.

5. Nærhedsprincippet

Kommissionen anfører, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet. Kommissionen vurderer, at EU-landene ikke selv kan opnå målene med initiativet, og at Kommissionen har ansvar for at sikre et smidigt og velfungerende marked. Ukoordinerede nationale tiltag kan potentielt være konkurrenceforvridende og besværliggøre grænseoverskridende handel internt i EU, samt medføre betydelige administrative byrder og omkostninger.

Derudover vurderer Kommissionen, at momsgabet indikerer, at nationale tiltag ikke er tilstrækkelige til at bekæmpe momssvindler, hvorfor der er behov for koordinerede EU-tiltag.

Regeringen er enig i Kommissionens vurdering og vurderer, at nærhedsprincippet er overholdt. Momssystemet bør på de væsentlige punkter være harmoniseret både af hensyn til virksomheder, der driver grænseoverskridende forretning, og af hensyn til skattemyndighedernes kontrolarbejde mv.

6. Gældende dansk ret og lovgivningsmæssige konsekvenser

A) Digitale rapporteringskrav

Ved handel mellem danske virksomheder gælder i dag, at papirfakturaer og e-fakturaer er ligestillet. Kun ved offentlige indkøb er e-fakturering påkrævet.

Der findes ingen fælles EU-regler om e-fakturering ved grænseoverskridende handel, og for at skabe nationale regler på området skal der gives tilladelse fra Rådet. Der er givet sådanne tilladelser, men de er alle tidsbegrænsede. De gældende danske indberetningskrav til systemet VIES om grænseoverskridende handel mellem virksomheder bygger på de gældende EU-regler. Det gældende system har længe været kritiseret for ikke at være hensigtsmæssigt i relation til fx kontrolformål ifm. momsafregning.

De fremsatte forslag til ændringer i momsdirektivet vil i den form, som de vedtages, skulle gennemføres ved ændringer af momsloven og/eller momsbekendtgørelsen, hvor der stilles krav om, at e-fakturering i den grænseoverskridende handel bliver obligatorisk, og regler for, hvornår og hvordan der skal foretages indberetninger af transaktionerne.

B) Platformsøkonomi

I overensstemmelse med gældende EU-regler er national personbefordring, undtagen turistikørsel med bus, momsfristaget, og korttidsudlejning af fast ejendom til indkvartering er ligeledes momsfristaget, hvis der ikke i forbindelse med udlejning medfølger ydelser svarende til de ydelser, der leveres i hotelsektoren

– fx mulighed for forplejning og adgang til fællesfaciliteter. Det betyder, at udlejning af fx almindelige sommerhuse ikke anses for at være hotellignende og dermed ikke momspligtig.

I dag findes der hverken i EU-retten eller i dansk momslovgivning særlige regler om, at platforme, der formidler persontransport eller korttidsudlejning af indkvartering, anses for selv at have modtaget og leveret ydelsen. Platformene anses derfor som formidler. Ligesom der er regler for, hvad der er ”hotellignende”.

De fremsatte forslag til ændringer i momsdirektivet vil i den form, som de vedtages, skulle gennemføres ved ændringer af momsloven og/eller momsbekendtgørelsen.

C. Én momsregistrering

Alle de nuværende EU-regler om One-Stop-Shop-ordningerne, samt de særlige regler for platforme mv., der formidler salg af tredjelandsvare til forbrugere i EU, er implementeret i dansk ret. Alle de nu foreslåede regelændringer vil kræve dansk implementering.

De fremsatte forslag til ændringer i momsdirektivet vil i den form, som de vedtages, skulle gennemføres ved ændringer af momsloven og/eller momsbekendtgørelsen.

7. Økonomiske konsekvenser

Statsfinansielle konsekvenser

Skatteforvaltningen vurderede, at Kommissionens forslag om digitale rapporteringskrav baseret på e-fakturering (A) ville have en positiv effekt på momsprovenu på grund af større regelefterlevelsen og bedre muligheder for effektivt at kontrollere den grænseoverskridende EU-handel markant. Merprovenuet kan dog ikke kvantificeres nærmere. Med den seneste kompromistekst vurderes forslaget ikke at ville medføre en så stor regelefterlevelse, som oprindeligt skønnet, ligesom forslaget heller ikke vurderes at ville bidrage til effektivisering af kontrollen af den grænseoverskridende EU-handel i så stort omfang, som Kommissionens forslag ville have gjort.

Kommissionen vurderer, at forslaget vedrørende platformsøkonomien (B) vil medføre et betydeligt merprovenu. Efter kompromisteksten vil den danske momsfrigtagelse af indenlandsk personbefordring og korttidsudlejning kunne bevares, og forslaget vil derfor ikke påvirke det danske momsprovenu.

Forslaget om én momsregistrering (C) vil ikke påvirke dansk momsprovenu i nævneværdig grad.

Skatteforvaltningen har foreløbigt og med stor usikkerhed skønnet, at Kommissionens forslag vil medføre administrative konsekvenser for Skatteforvaltningen for samlet op til 365 mio. kr., som især kan henføres til udvikling af nyt it-infrastruktur som følge af forslagene vedrørende digitale rapporteringskrav baseret på e-fakturering (A) og i mindre omfang én momsregistrering (C). Hertil

forventes betydelige afledte årlige udgifter, som på nuværende tidspunkt ikke kan opgøres.

Der vil være risiko for, at it-implementeringen af et eller flere af elementerne har en størrelse, der i sig selv giver anledning til betydelige risici. It-understøttelsen skal desuden prioriteres sammen med andre højt prioriterede it-udviklingsopgaver i Skatteforvaltningen. Derfor er det også positivt, at fristen for gennemførelse af reglerne om obligatorisk e-fakturering og indberetninger i den grænseoverskridende EU-handel mellem virksomheder i det seneste kompromisforslag er blevet forlænget.

Det bemærkes, at det følger af budgetvejledningen, at udgifter som følge af EU-retsakter, der medfører statslige merudgifter, skal afholdes inden for eksisterende bevillinger.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Den foreliggende kompromistekst vedrørende platformsøkonomien (B), som giver EU-landene fuld fleksibilitet ifm. definitionen af momspligtig korttidsudlejning af indkvartering, vurderes at indebære, at forslaget ikke umiddelbart vil have samfundsøkonomiske konsekvenser.

Erhvervsøkonomiske konsekvenser

Forslaget skønnes at medføre både væsentlige administrative byrder og administrative lettelser for erhvervslivet. Det har ikke været muligt at kvantificere de erhvervsøkonomiske konsekvenser, idet der er usikkerhed ift., hvordan de konkrete artikler i Kommissionens forslag skal udmøntes.

Erhvervsstyrelsens Område for Bedre Regulering (OBR) har vurderet, at indførelsen af digitale indberetningskrav og obligatorisk e-fakturering for den grænseoverskridende handel mellem virksomheder medfører betydelige omstillingsomkostninger for danske virksomheder.

Det vurderes, at erhvervslivet kan få administrative lettelser i forbindelse med forslaget om én momsregistrering, da virksomhederne vil kunne nøjes med at være momsregistreret i deres hjemland fremfor i hvert EU-land, de har salg til.

Der vil blive foretaget en nærmere vurdering af de administrative konsekvenser i forbindelse med den danske implementering af direktivet. Kommissionen vurderer, at harmonisering af rapporteringskrav og standarder på sigt vil medføre betydelige administrative lettelser hos de virksomheder, der opererer i flere EU-lande.

8. Høring

Forslaget er sendt i høring hos interessenter og erhvervslivet den 13. december 2022 med frist for afgivelse af høringssvar den 24. januar 2023. Høringen er foretaget på baggrund af den engelske sprogversion af forslaget. Der er modtaget høringssvar fra Advokatrådet, Danske Advokater/Danmarks Skatteadvokater, Dansk Erhverv, Dansk Industri, De Samvirkende Købmænd, EjendomDan-

mark, Feriehusudlejernes Brancheforening, Finans Danmark, FSR – danske revisorer, Horesta og ITD – Brancheforeningen for den danske vejgodstransport. Høringssvarene er kort gengivet nedenfor.

A. Digitale indberetningskrav

Danske Advokater, Dansk Erhverv, Dansk Industri, Finans Danmark, FSR – danske revisorer og ITD - Brancheforeningen for den danske vejgodstransport har i deres høringssvar adresseret forslaget om e-fakturering og digitale indberetninger. Generelt udtrykkes forståelse for hensigterne bag forslaget og opbakning til større ensartethed af reglerne – også hvis medlemslandene har nationale indberetningskrav. Der gives dog bl.a. udtryk for, at forslaget vil medføre ændringer hos virksomhederne med deraf følgende administrative byrder.

Dansk Erhverv og Finans Danmark anfører, at også forslaget om at fjerne adgangen til at udarbejde summariske fakturaer vil øge de administrative byrder og omkostninger for virksomhederne, når fakturaer fremadrettet skal udstedes enkeltvis og reelt på daglig basis.

Dansk Industri er positiv over for et samlet realtidsrapporteringssystem, men ikke den obligatoriske e-fakturering som skitseret. Det anføres, at fokus bør være på de påkrævede datapunkter, som bør være harmoniserede, og som ikke nødvendigvis bør følges op af obligatorisk e-fakturering. Mange virksomheder har i dag velfungerende elektroniske interfaces med deres samhandelspartnere, og her vil obligatorisk e-fakturering være en unødvendig byrde.

Danske Advokater anfører, at det ikke bør være de enkelte medlemslande, der udvikler nye it-systemer, men at der i stedet bør udvikles et fælles EU-system, hvilket vil gøre det lettere at udveksle oplysninger mv. medlemslandene imellem.

Det anføres samstemmende, at den foreslåede frist for virksomhederne på 2 dage fra fakturaudstedelse til indberetning af oplysninger til skattemyndighederne er alt for kort, da virksomhedernes interne kontroller sættes under et for stort tidspres, og fejl/korrektioner bliver vanskelige at håndtere samtidig med et meget broget billede ift. de forskellige medlemslandes sanktioner. Dansk Industri foreslår, at fristen kan fastsættes til fx 7 dage, og desuden bør der være en løsning i forhold til ferieperioder særligt af hensyn til SMV-segmentet.

ITD anfører, at der med digital indberetning følger et øget ansvar for staten til at understøtte virksomhedernes digitalisering. Dette gælder ikke mindst SMV'er, som langt fra er digitaliserede alle sammen. I denne sammenhæng ser ITD gerne, at transportvirksomheder også kan få støtte til fysisk IT-udstyr, IT-softwareprogrammer og til cybersikkerhedssystemer mv.

Dansk Industri efterspørger mere fokus på skattemyndighedernes forpligtelse til at gøre brug af/udnytte de nye indberettede data til kontrolformål, herunder også at de bør være forpligtede til at anvende dataene hurtigt, især henset til de korte frister virksomhederne bliver stillet over for.

ITD påpeger, at den digitale udvikling af myndighedssystemer skaber et øget behov for klarere retningslinjer for, hvad myndigheder må indsamle af data, og hvad disse data må anvendes til.

Dansk Industri anfører, at udover at sløjfe listeindberetningerne til det nuværende VIESsystem, bør det også overvejes at fjerne Intrastat-indberetningerne.

FSR og Finans Danmark ønsker information om, hvorvidt Danmark forventer at indføre krav om digitale indberetninger af nationale transaktioner af hensyn til implementering af virksomhedernes it-systemer og virksomhedernes administrative byrder.

B. Ændrede momsregler for platformsøkonomi

Af de høringsparter, der adresserede forslaget om platformsøkonomien udtalte HORESTA, FSR og EjendomDanmark sig overvejende positivt. HORESTA anfører, at der med de gældende regler er ulige konkurrenceforhold mellem korttidsudlejning af helårs-boliger og anden korttidsudlejning – fx hoteludlejning. HORESTA bakker derfor op om forslaget om ”deemed supplier”-modellen og er enige i, at korttidsudlejning af private boliger til helårsbeboelse skal anses for ”hotellignende” og dermed momspligtig. FSR har overordnet forståelse for hensynet til ensartethed i EU ift. håndtering og kontrol af de store platforme, men at der med fordel kan være plads og tages hensyn til mindre udlejningsportaler, der via en hjemmeside handler i eget navn og for fremmed regning via en hjemmeside. FSR og EjendomDanmark finder, at der bør være en nedre grænse for momspligt ved korttidsudlejning bl.a. af hensyn til forskellene mellem medlemslandene eller på anden måde tages hensyn til mindre udlejningsportaler, der handler i eget navn og for fremmed regning via en hjemmeside.

Andre høringsparter, herunder Advokatrådet, Danske Advokater, Dansk Erhverv, De Samvirkende Købmænd, Dansk Industri, Feriehusudlejernes Brancheforening udtalte bekymringer vedrørende forslaget om platformsøkonomien – i særdeleshed forslaget om momspligt for udlejning af sommerhuse og platformenes rolle i forhold hertil.

Som en væsentlig og generel bekymring anføres af flere, at forslaget kan bringe den danske sommerhusregel, som har til formål at afskære andre EU-borgere fra at erhverve sommerhuse i Danmark, i fare.

Advokatrådet, Danske Advokater og Dansk Erhverv stiller spørgsmålstejn ved, om forslaget om momspligt af lejeindtægter fra fx udlejning af et sommerhus gennem en platform eller et bureau, er den faglige eller saglige rette løsning, hvis problemet er utilfredshed med, hvordan platformsøkonomien fungerer. De er af den opfattelse, at forslaget vil gøre reglerne uigennemskuelige og dermed gå på tværs af retssikkerhedsmæssige hensyn.

Flere høringsparter, herunder Advokatrådet, Danske Advokater, Dansk Erhverv og Feriehusudlejernes Brancheforening anfører, at det vurderes at være i kon-

flikt med momssystemet og neutralitetsprincippet, at lejeindtægter skal beskattes fra første krone uanset nationale registreringsgrænser, og at der ikke er fradragret for købsmoms ved udlejning gennem platforme.

Særligt Dansk Erhverv, De Samvirkende Købmænd, Dansk Industri og Feriehusudlejernes Brancheforening anfører, at momspligt på korttidsudlejning af sommerhuse vil medføre højere priser og mindre udbud med den konsekvens, at turismeindustrien i Danmark vil blive negativt berørt, da Danmark vil kunne tiltrække færre turister, hvilket igen vil gå ud over en lang række erhverv, herunder detailhandel, forlystelser mv., der er placeret i sommerhusområderne.

Dansk Erhverv og Feriehusudlejernes Brancheforening giver desuden udtryk for, at sommerhuse kun i ringe omfang er i konkurrence med fx hoteller, idet der er tale om to forskellige oplevelser bl.a. på grund af beliggenhed og omgivelser samt medfølgende ydelser.

Endelig mener Advokatrådet, at den danske momsfristagelse for personbefordring kunne være i risiko for at blive undermineret.

Danske Advokater foreslår konkret, at såfremt det besluttes, at der skal betales moms af formidlingsaktiviteten ved udlejning, kan der indføres en fortjenstmargenordning på sommerhusområdet, som der findes ift. rejsebranchen.

C. Én momsregistrering

Dansk Erhverv, Dansk Industri og FSR – danske revisorer giver udtryk for en overordnet positiv holdning til forslaget.

Dansk Industri anfører, at forslaget om at udvikle momssystemet hen imod én momsregistrering i EU, er et skridt i den rigtige retning, da udenlandske registreringer giver virksomhederne en ikke uvæsentlig byrde. Dansk Industri anfører, at der stadig ved en gennemførelse af forslaget vil være tilfælde, hvor flere registreringer er nødvendige og/eller fordelagtige. Fx vil en række virksomheder have en fordel ved en eller flere lokale momsregistreringer, særligt hvis de har købsmoms i de pågældende lande som de ellers skal søge tilbage på grund af, at den gældende OSS ikke indeholder mulighed for fradrag af købsmoms. Dansk Industri efterlyser derfor en mere ambitiøs tilgang.

FSR – danske revisorer bakker op om forslaget om en obligatorisk omvendt betalingsordning for B2B-leverancer af varer og ydelser, hvor leverandøren ikke er etableret eller har et momsregistreringsnummer i det land, hvor momsen er skyldig, men kunden er momsregistreret i det pågældende land. Der bakkes ligeledes op om at gøre IOSS obligatorisk for platforme, der formidler handel med varer fra tredjelande. Herudover anfører FSR – danske revisorer, at man på det foreliggende grundlag ikke kan vurdere, om de foreslåede regler for overførsel af egne varer de facto vil være en forenkling for handlende.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Forhandlingerne om digitale rapporteringskrav baseret på e-fakturering har vist, at der er forskellige holdninger til, hvordan et grænseoverskridende system

skal opbygges og fungere, herunder hvordan og i hvilket omfang det skal kunne fungere sammen med nationale digitale rapporteringssystemer, som en række EU-lande allerede har indført. Den seneste kompromistekst er blevet modtaget overordnet positivt i Rådet. Vedtagelsen af forslaget kræver dog enstemmighed, hvorfor det fortsat er uklart om der kan opnås enighed om dette element af lov-pakken på ECOFIN i maj 2024.

Kommissionens forslag om nye regler for platformøkonomien blev mødt med betænkelighed fra en række EU-lande, herunder Danmark, som ønsker større fleksibilitet ift. momspligt for korttidsudlejning af indkvartering (fx sommerhusudlejning) og for personbefordring. Desuden har der været betænkeligheder ved forslaget om, at platformene bliver ansvarlige for momsbetalingen, hvilket bl.a. vurderes at være i strid med neutralitetsprincippet⁴ og desuden bevirker, at virksomheder med lav omsætning ikke længere vil kunne sælge momsfrit i henhold til særordningen for små virksomheder. Forhandlingerne har medført væsentlige ændringer af Kommissionens forslag. EU-landene ventes at kunne acceptere den del af kompromisteksten, som giver EU-landene fuld fleksibilitet til at sikre national momsfritagelse af korttidsudlejning. Der ventes desuden støtte til, at EU-landene får mulighed for at beslutte nationalt at undtage underliggende udbydere med en momspligtig omsætning under den nationale omsætningsgrænse (SMV'er) fra reglen om at gøre platforme momsansvarlige således, at SMV'er fortsat kan være momsfritaget under de nationale grænser derfor. Flere EU-lande ønsker, at der indføres en klar og enkel regel om, at landene nationalt kan vælge slet ikke at anvende reglen om at gøre platforme momsansvarlige, dvs. en ren frivillig model.

Der forventes bred støtte til den foreliggende kompromistekst om én momsregistrering, der erstatter obligatorisk brug af IOSS med en regel om at leverandøren (herunder platformen) altid er ansvarlig for momsbetaling af varer fra tredjelande (og dermed krav om momsregistreringer i alle forbrugslande), hvis IOSS ikke bruges, og som således medfører et stort incitament til at bruge IOSS.

10. Regeringens generelle holdning

Generelt støtter regeringen en modernisering og forbedring af det nuværende momssystem og en fælles harmonisering af EU-momsregler, der alt andet lige fører til færre administrative byrder og en formindskelse af momsgabet og momsundgåelse/svig. Regeringen finder det vigtigt, at de valgte løsninger er effektive, mindst muligt omkostningstunge, samt at der er tilstrækkelig tid til implementering efter vedtagelse.

Regeringen stiller sig overordnet positiv over for forslaget om obligatorisk e-fakturering. E-fakturering bliver mere udbredt i Danmark, hvorfor det vurderes hensigtsmæssigt at gøre e-fakturering obligatorisk i den grænseoverskridende

⁴ Neutralitetsprincippet indebærer, at momsen ikke må hvile som en økonomisk belastning for de momspligtige virksomheder, dvs. at momspligtige virksomheder skal kunne fradrage den betalte købsmoms i den salgsmoms, som virksomhederne opkræver på vegne af skattemyndighederne.

EU-handel. Det vurderes ligeledes hensigtsmæssigt, at fristen for national gennemførelse er blevet forlænget. Regeringen ser med nogen bekymring på den del af kompromisteksten, der vedrører digitale indrapporteringskrav.

Kompromisteksten om nye regler for platformsøkonomien indebærer, at den nuværende momsfritagelse for både indenlandsk personbefordring og korttidsudlejning af fx sommerhuse kan bevares, hvilket er positivt.

Det vurderes hensigtsmæssigt at støtte en helt frivillig model for at gøre platforme momsansvarlige for korttidsudlejning og levering af personbefordring. Regeringen kan dog også støtte en obligatorisk regel om at gøre platforme momsansvarlige med mulighed for undtagelse af underliggende udbydere med en momspligtig omsætning under den nationale momsregistreringsgrænse (SMV'er), som der lægges op til i kompromisteksten.

Kompromisteksten om én momsregistrering kan fra dansk side støttes, idet virksomheder herefter i flere tilfælde end i dag vil kunne nøjes med én momsregistrering på EU-plan.

Regeringen kan samlet set støtte et ventet kompromis på linje med det seneste kompromisforslag for hele forslagspakken, som vurderes at ligge inden for rammerne af mandatet givet af Folketingets Europaudvalg 1. december 2023. Alternativt kan regeringen støtte en vedtagelse af (A) digitale rapporteringskrav og (C) én momsregistrering, hvis der ikke kan opnås enighed om (B) nye regler for platformsøkonomien.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Forslaget er tidligere forelagt Folketingets Europaudvalg til forhandlingsoplæg forud for ECOFIN den 8. december 2023. Der henvises til samlenotat oversendt til Folketingets Europaudvalg den 23. november 2023 samt Skatteministeriets grund- og nærhedsnotat om sagen oversendt til Folketingets Europaudvalg den 7. marts 2023.